

Bedligholdelse til Amtene ikke vil medføre saa betydelige Byrder for Amtene eller dog enkelte af dem, at Foranstaltningen af den Grund bør undlades, men idet Commissionen forbeholder sig at udtale sig herom ved Besvarelsen af det tredie i Ministerens Skrivelse fremsatte Spørgsmaal, skal man her indskrænke sig til at bemærke, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at det nævnte Arbejde rigeligt vil kunne udføres for Veikattens Beløb indenfor de i Forordningen af 29de September 1841 bestemte Grændser, og at Fordelingen imellem Amtene heller ikke efter Commissionens Skjøn lægger nogen væsentlig Hindring i Veien for den nævnte Foranstaltnings Gjennemførelse.

I Henhold til alt Foranstaaende maa Commissionens Fleertal saaledes besvare det først af Indenrigsministeren stillede Spørgsmaal ubetinget bekræftende, og tillader sig at indstille:

at Hovedlandeveisenes Klasse ophæves og disse Veie indordnes som mindre Landeveie under Amtsrådernes Bestyrelse;

at Hovedlandeveigaderne igjennem et Amts Kjøbstæder ligeledes henlægges under Amtsrådets Bestyrelse, saaledes at Repartitionsfondet træder i Veikassens Sted, og at Udgifterne til disse Gader, saalange der ikke er nogen for Kjøbstad og Land fælleds Bestyrelse, forhandles med Kjøbstadens Communalbestyrelse;

at de Kjøbstædgader, der ere Fortsættelse af mindre Landeveie, indtil Byens Torv overtages af Amtsrådet efter dets Forslag og Forhandling med Kjøbstadens Communalbestyrelse ved et af Indenrigsministeren approberet Regulativ til Grundforbedring og Bedligholdelse i Lighed med og paa samme Betingelse som Hovedlandeveisene;

at Ingenieurcorpsets officielle Stilling til Landets civile Veivæsen ophører, dog at Officierernes militaire Stilling ikke er til Hinder for, at de med eventuel Permission fra Corpset træde i frivilligt Engagement med Amtsrådene;

at Regjeringens Afgjørelse forbeholdes ved Bestemmelser om nye Veies Retningslinier, ved

Kjøbstædgaders Overtagelse som mindre Landevei og ved opstaaede Meningsforskjelligheder imellem Amtsrådet paa den ene Side og Amtmand, Politimester eller Kjøbstadernes Communalbestyrelse paa den anden Side.

Hvad dernæst angaaer det andet af Ministeren forelagte Spørgsmaal om, „hvorledes Regjeringens Control med Veivæsenet bør indrettes for det Tilfælde at Hovedlandeveisene henlægges under Amtsrådernes Bestyrelse“, da er Svaret allerede givet i de foranstaaende Indstillinger af Commissionens Fleertal, nemlig at saafremt Hovedlandeveisene ikke kunde gjøre Fordring paa større Betydning end de mindre Landeveie, da vil ogsaa den for disse anordnede Control være tilstrækkelig for hine. Det følger af Fleertallets Forslag, at Regjeringen ikke overtager nogen anden directe eller indirecte Bestyrelse af Veivæsenets Details end som meldt: Bestemmelse om Veies Nødvendighed, om Kjøbstædgaders Overtagelse, om Veiliniernes Retning og Afgjørelse af visse administrative Tvistepunkter, og der vil herefter neppe være Plads for nogen anden Regjeringscontrol end den at paasee, at Veiene vedligeholdes i en forsvarlig Stand, og at de Fordringer, som igjennem Lovgivningen muligen kunne stilles til Veiene, overholdes og efterkommes. Commissionens Medlem Oberst Wenck har ogsaa til Ordning af Controlsen udarbejdet et Forslag til Commissionens Bedømmelse, der følger Betænkningen som Bilag Nr. 2, men da ogsaa dette er bygget paa Forudsætningen om en directe Regjeringsbestyrelse, vil det efter de øvrige Medlemmers Forslag ikke kunne finde Anvendelse. Samme Forudsætning maa antages at ligge til Grund for den Antydning af en teknisk Control fra Regjeringens Side, som findes i Indenrigsministerens Skrivelse af 6te October f. A., og en saadan har utvivlsomt været baade mulig og nyttig ved det hidtil brugte System for Hovedlandeveisarbejderne, fordi dens Forudsætning var tilstede, men med Hensyn til de mindre Landeveie har den aldrig hverken været fordret eller forsøgt udført, og Commissionens Fleertal, der lægger Tyngdepunktet for den nye Ordning i Communernes virksomme Indflydelse